

قهرمانی که کارگری می‌کند

«عبدالرحیم درزاده» دونده مدال آور مسابقات آسیایی

از روزهای سختش در دوومیدانی می‌گوید

وشرایطی که او را مجبور به کار در کارگاه بتن‌ریزی کرده است

اکرم انتصاری | روزنامه نگار

پرونده

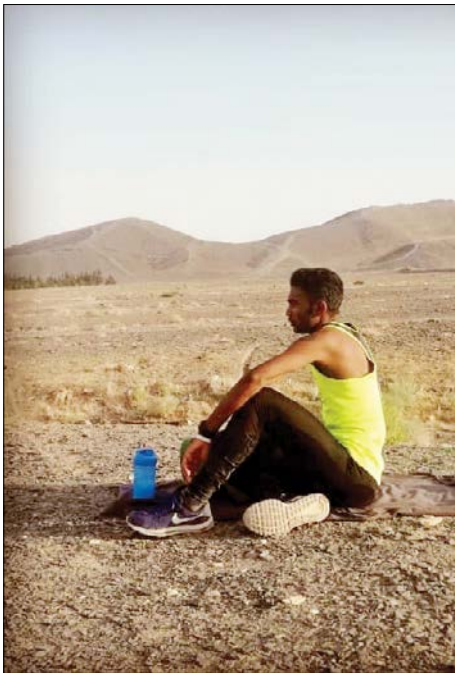
«هر آن چه از نوشتن می‌دانم، از دویدن یاد گرفته‌ام؛ این را «هاروکی موراکامی» نویسنده مشهور ژاپنی می‌گوید که سال‌هاست تجربه دویدن دارد و قلمش در ایران هم پرطرفدار است. او در کتاب «وقتی از دو حرف می‌زنیم» از چه حرف می‌زنیم؟ از موقعیت‌هایی می‌گوید که یک دونده به‌ادر آشنا می‌شود و می‌خواهد به آن‌ها غلبه کند. شاید حرف‌های این کتاب زبان حال همه دونده‌های حرفه‌ای و همین‌طور «عبدالرحیم درزاده» باشد. خرداد ماه سال ۹۷ بود که «عبدالرحیم»، جوان بمپوری از استان سیستان و بلوچستان توانست به‌عنوان نفر دوم مسابقات قهرمانی جوانان آسیا از خط پایان بگذرد و مدال نقره این رقابت‌ها را به دست آورد. حالا چند سالی است که از این دونده در پیست دوی مسابقات کشوری و جهانی خبری نیست و او در گوشه‌ای از جنوب شرق ایران در یک کارگاه بتن‌ریزی مشغول کارگری است. به تازگی هم ویدئویی از او با توضیح «قهرمان دو و میدانی، کارگر ساختمانی شد» در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شد. البته این جوان ۲۵ ساله هیچ‌وقت تمرینات دو و میدانی را کنار نگذاشته است و بعد از کار وقتی هنوز عرق کارگری اش خشک نشده آن قدر می‌دود و تمرین می‌کند تا دیگر رمقی برایش باقی نماند. می‌گویند «عبدالرحیم» از ورزش حرفه‌ای خداحافظی کرده است اما دویدن جزئی از او شده و نمی‌تواند به راحتی از آن دست بردارد؛ حتی وقتی مسئولان بعد از مسابقات جایزه بزرگ چین و کسب مقام دوم قهرمانی آسیا و مقام سوم دوندگی دانش‌آموزی جهان و مدال‌های رنگارنگ کشوری به او قول حمایت دادند و یک شغل مناسب تا بتواند در کنار تامین هزینه زندگی خودش و خانواده‌اش در مسابقات جهانی هم شرکت کند و پرچم ایران را بالا ببرد. در پرونده امروز «زندگی سلام» با «عبدالرحیم درزاده» که پر از شوق دویدن است درباره شرایط فعلی اش گفت‌وگو کردیم و او هر چند جمله در میان از میلش به حضور دوباره در مسابقات کشوری و جهانی دو و میدانی می‌گفت.

در ریگزارهای بمپور تمرین می‌کنم

تخصص «عبدالرحیم» در دوی ۸۰۰ و ۱۵۰۰ متر است. دوی ۸۰۰ متری یکی از رشته‌های دوی نیمه استقامت و پای ثابت هر دوره المپیک به حساب می‌آید. مسیر دوی ۸۰۰ متر دو دور ۴۰۰ متری است که دونده برای آن به استقامت هوازی بالا، تمرینات هوازی، چابکی و سرعت بسیار بالانیا دارد، یک جوهرهایی باید در چند چشم به‌هم‌زدن خودش را به خط پایان برساند. «عبدالرحیم» در مسابقات قهرمانی جوانان آسیا این مسیر را در

عرض یک دقیقه و ۵۴ ثانیه و ۲۳ صدم ثانیه طی کرده است. او بیشتر از آن چه که فکر کنید برای ماندن در تیم ملی و مسابقات قهرمانی دوییده و پشت همه مدال‌های رنگارنگی که با خود به خانه آورده یک دنیا امید و تلاش بوده است. «عبدالرحیم» روزهای سختی را که پشت سر گذاشته است این‌طور برایمان روایت می‌کند: «اول ورزش پای برهنه مسابقه می‌دادم و به من می‌گفتند غزال تیزپای سیستان و بلوچستان. چند وقت یک مری شیرازی داشتم و ۳ ماه می‌رفتم

...

ویدئوی پربازدید شده در شبکه‌های اجتماعی را گرفتند، گفتند شاید اسپانسر پیدا شود و از من حمایت کند تا دوباره شرکت در مسابقات شرکت کنم. دو و میدانی یک جوری است که باید همه تمرکزت روی دو

باشد

و میدانی کار بودند. قبلاً برادر بزرگ‌ترم در مسابقات استانی شرکت می‌کرد و مقام می‌آورد ولی چون حمایت نشد ادامه نداد و من دورا ادامه دادم. الان هم تمرینم را خودم ادامه می‌دهم؛ همین‌جا در بمپور. هیچ امکاناتی ندارم و در ریگزارهای بمپور می‌دوم و تمرین می‌کنم.»

آن ویدئو را گرفتند تا شاید اسپانسر پیدا شود

شاید شما هم ویدئویی را که از عبدالرحیم درزاده در فضای مجازی دست‌به‌دست شده‌است، دیده باشید. از «درزاده» می‌خواهم برای‌مان تعریف کند آن ویدئو کجا گرفته شده و او آن‌جا چه کار می‌کند؟ او هم شروع می‌کند و آن ویدئو را این‌طور روایت می‌کند: «من روزها از ساعت ۵ صبح می‌روم کارگاه بتن‌ریزی و ساعت ۳ عصر برمی‌گردم خانه. وقتی از مسئولان جوابی نگرفتم مجبور شدم بروم سراغ این کار. وقتی می‌آیم خسته و گوفته هستم و استراحت در دست‌وحسابی ندارم اما باز هم تمرینم را ول نکردم. ساعت ۵ می‌روم تمرین دو. هنوز انگیزه دارم و ویدئو را گرفتند، گفتند شاید اسپانسر پیدا شود و از من حمایت کند تا دوباره بتوانم در مسابقات شرکت کنم. دو و میدانی یک جوری است که باید همه تمرکزت روی دو باشد». این ویدئو واکنش‌های زیادی هم داشته است و برخی نوشته‌اند «خب کار می‌کند دیگر» یا «کارگری که عار نیست». همه می‌دانیم که شرافت لباس کارگران است اما این کار می‌تواند شرایط را برای دونده‌ای که می‌تواند یکی از امیدهای مدال‌آوری کشور باشد، سخت کند و او را از آرزوهای بزرگی که برای ورزش حرفه‌ای و افتخارآفرینی برای کشور دارد، دور سازد.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان رضوی

سه شنبه ۸ خرداد ۱۴۰۳

۱۹ دی القعه ۱۴۴۵ • ۲۸ می ۲۰۲۴

شماره ۲۱۵۰۱

۲۷۲۰

در زندگی سلام امروز بخوانیم:

کاهو، رفیق خوب سلامتی ما

بلای خانمان سوز حسادت

چرا بعضی‌ها در این دام می‌افتند و چطور می‌توان این احساس ناخوشایند را مدیریت کرد؟

۶ رفتار زانی که نارضایتی‌شان در زندگی مشترک را پنهان می‌کنند

طنز! لطفاً با من در ددل نکتن چون...

برای مسابقه کفش تاناکورا می‌خرم

هزینه‌ها بر نمی‌آدم. دو و میدانی یک جوری است که باید روی اصول تمرین کنی. مثلاً من چند مسابقه آسیایی و جهانی رفتم و اگر یک خرده لژ کفش خراب باشد دیگر به درد نمی‌خورد. حالا ما این جاتاناکورا داریم و همان کفش‌ها را تا یک سال استفاده می‌کنیم، چون هزینه خرید کفش نداریم. الان یک جفت کفش می‌خی ۲۰ میلیون تومان است. هزینه مکمل هم جدا. متأسفانه این جوری است. در این مدت نصف هزینه‌ها با خودم بوده. البته دو و میدانی در ایران مظلوم است. همان ۱۵۰، ۱۰۰ میلیون تومان قرار دادهایی را که با باشگاه‌ها می‌بستم یک جوری می‌دادند که آدم نمی‌فهمید کفش بخرد، مکمل بگیرد یا....»

مگر چه چیزی کم داریم که نرویم المپیک؟!

آن خود کند. عبدالرحیم هم حین گفت‌وگو با اشاره به این که بمپور قطب دو و میدانی کشور است، می‌گوید: «هر ورزشکاری یک آرزویی دارد که اگر حمایت شود برود المپیک. استعداد این جاخلی زیاد است. ماهم اگر حمایت می‌شدیم مگر چه چیزی کم داریم که نرویم المپیک؟ در بمپور استعداد زیاد است. اصلاً قطب دو و میدانی است از همان دهه ۵۰ بگیرد که یوسف دهمیری رکورددار دوی ۱۰۰ و ۲۰۰ متر ایران بود تا دوندگان دیگری که داشتیم.»

«عبدالرحیم درزاده» اولین جوان دونده و قهرمان بمپور نیست. قبل از او «اکبرزرد کوهی»، «دارپوش یزدان‌پناه» و «یوسف دهمیری» در بمپور جزو دونده‌های سرشناس کشوری بوده‌اند که شاید مثل «عبدالرحیم» در ریگزارهای بمپور دویده‌اند تا به آرزویشان برسند. نقش این افراد در معرفی دوی سرعت و صحرانوردی به اهالی شهر غیرقابل انکار است طوری که شاید هر کدام از آن‌ها برای بمپوری‌ها یک الگوی پیشرفت بودند. «یوسف دهمیری» اولین ورزشکار ایرانی بود که توانست در سال ۷۱ به فینال مسابقات دو و میدانی بازی‌های آسیایی هیروشیما برسد و مقام هفتم را کسب کند. او هم مثل عبدالرحیم در ریگزارها تمرین می‌کرد حتی وقتی در چله تابستان دمای هوا به بالای ۴۰ درجه سانتی‌گراد می‌رسید. «دهمیری» بیش از ۱۰ سال رکورددار دوی صدمتر ایران بود و البته در گفت‌وگوهایی که داشته است عبدالرحیم درزاده را جزو کسانی دانسته که می‌تواند به راحتی سکوی اول مسابقات را از